

være uheldigt, fordi man vel kan tænke sig saadanne Tilfælde, hvor man ved hin Fremgangsmaade kunde fremkalde Collisioner; hvis Følger vilde være aldeles uberegnelige. Enten man tager en Mand's hele Eiendom eller en Deel af den, bliver i det Væsentlige det Samme; men det, at tage hans Eiendom fra ham, er kun tilstedeligt under visse Forudsætninger og kun mod Erstatning. Der er en Lov, der siger dette, som staaer hævet over enhver Lov, som kan vedtages paa Rigsdagen, og ved at gaae den Vej, som den ærede Rigsdagsmand anbefalede, kan man vel tænke sig et saadant Forhold udviklet, hvor der kunde blive Spørgsmaal om det høist Ubehagelige at skulle gjøre Skjel mellem en Grundlovsbestemmelse og en simpel Lovbestemmelse.

Kanfer: Jeg har opfattet det næstsidste Stykke af det af den ærede Rigsdagsmand for Holbø Amt's 2den Valgkreds (Tscherning) stillede Forslag saaledes, at naar et Sogn andrager paa at faae opført en Annexkirke, kan det ved Lov afgjøres, om Saadant skal stee eller ikke, og i bekræftende Tilfælde kan Eieren af Hovedkirken komme til at betale saa meget, som ellers en Udvidelse af Hovedkirken vilde koste, og desforuden 6 pCt. aarlig til Annexkirkens Vedligeholdelse (Tscherning: Nei! det er kun, naar der mangler Plads i Hovedkirken). Ganske sikkert, men naar et Sogn andrager paa Opførelsen af en Annexkirke, maa det jo vistnok være af den Grund, at der mangler Plads i Hovedkirken, og forsaavidt der altsaa har manglet Plads i Hovedkirken, vil et Sogns Andragende om Opførelsen af en Annexkirke kunne paaagtes, men jeg har forstaaet det saaledes, at den ikke kunde opføres, undtagen det blev bestemt ved Lov, og at Kirkeierne heller ikke kunde paalægges enten Bidrag til dens Opførelse eller til Vedligeholdelse, undtagen Kirken virkelig blev opført, at det nemlig ikke skulde være Meningen at anvende et saadant Bidrag til en fremtidig Opførelse. Men naar det stiller sig saaledes, troer jeg, at man helst maatte udelade det sidste Stykke, da jeg synes, at Bestemmelsen bliver uklar derved; thi naar Eieren har indbetalt det Beløb, man kan fordre af ham, staaer han jo ikke i noget nød-

vendigt Forhold til Opførelsen af Kirken; han kan overtage Opførelsen, hvis han vil, ligesom enhver Anden, forsaavidt han byder ligesaa billige Vilkaar derved, men han skal ikke have nogen Fordeel derved; vil man tage en Bestemmelse som den, der er foreslaaet i sidste Stykke, om at man skulde tilbyde Kirkeieren at overtage Opførelsen, troer jeg, at der maatte tilføies mere, og at navnlig forfjellige Vilkaar maatte anføres; ellers troer jeg, at Sagen vilde stille sig simplere ved at beholde det næstsidste Stykke alene, idet det sidste Stykke gaaer ud; det kan dog ikke hde nogen bestemt Understøttelse ved Sagens endelige Afgjørelse, men kun frembringe Uklarhed. De andre Endringsforslag, naar jeg undtager Endringsforslaget Nr. 3, skal jeg stemme imod, da det forekommer mig, at de ere saa smaalige og af en saa ringe Betydning, at deres Vedtagelse vil svække den Betydning, som Synet ellers vilde faae. Naar det saaledes blev fastsat, at Knagerne skulde sidde paa det ene eller det andet Sted, eller at der kunde være Hylber under Bænken, frygter jeg, at naar der vilde blive gjort Udsættelse i sin Tid over en eller anden Ting, som ikke er optaget her, fordi alle Smaating ikke kunde komme ind i Loven, vilde man kunne svare Synet, at det gik ud over sin Myndighed, idet det forlangte, at Noget skulde udføres, som ikke var optaget i en Lov, der ellers var gaaet til saa store Enkeltheder.

L. C. Larsen: Efterat jeg har begjæret Ordet, er der blevet udtalt, hvad jeg tilbeels kunde have Anledning til at sige, og navnlig maa jeg slutte mig til, hvad der er blevet ytret af den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amt's 5te Valgkreds (Klein). Det er navnlig ogsaa min Anskuelse, at det omhandlede Forhold ved Landsloven og hele den øvrige Behandling deraf er blevet stillet saaledes, at det har antaget en vis privatretlig Charakter, og at man derfor bør overlade Domstolene at afgjøre Omfanget af Kirkeiernes Rettigheder og Forpligtelser; og derimod ikke gjøre det ved Lov, hvilket efter min Mening vilde være urigtigt. En anden Sag vilde det derimod være, om man, som den høitærede Minister bebudede, vilde tage den Bestemmelse, først at lade det